

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Tomáše Herce v právní věci žalobce: **M. J.**, zast. Mgr. Pavlem Chráskou, advokátem se sídlem Ohradské náměstí 1621/5, Praha 5, proti žalovanému: **Dopravní a energetický stavební úřad**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 8. 2025, č. j. DESU/031/021924/25, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **CETIN a.s.**, se sídlem Českomoravská 2510/19, Praha 9, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti výroku II. rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 2. 2026, č. j. 38 A 11/2025-45,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Výše nadepsaným rozhodnutím žalovaný rozhodl podle § 24 odst. 3 písm. a) bodu 2. zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vyvlastnění“), o vyvlastnění, konkrétně o omezení vlastnického práva k pozemku parc. č. X v katastrálním území X, obec Praha, který je ve spoluvlastnictví žalobce, a to zřízením věcného břemene ve prospěch osoby zúčastněné na řízení (výrok I.). Věcné břemeno spočívá v umístění, zřízení a provozování stavebního objektu „SO 462 – Přeložka místního kabelu (CETIN)“ v rámci realizace stavby „Silniční okruh kolem Prahy, stavba 511 Běchovice – dálnice D1“. Výrokem II. žalovaný rozhodl podle § 24 odst. 4 zákona o vyvlastnění o náhradě za vyvlastnění.

[2] Žalobce se proti rozhodnutí žalovaného bránil žalobou, o které krajský soud rozhodl nyní napadeným rozsudkem. Výrokem I. vyloučil k samostatnému projednání řízení o žalobě v části směřující proti výroku II. rozhodnutí žalovaného, tj. ohledně náhrady za vyvlastnění. Výrokem II. krajský soud žalobu ve zbylém rozsahu zamítl; výroky III. a IV. rozhodl o náhradě nákladů řízení účastníků a osoby zúčastněné na řízení. Krajský soud žalobu posoudil optikou judikatury NSS, dle které soud nemůže domýšlet za žalobce argumenty a obecný žalobní bod může posoudit jen obecně. Nepřisvědčil žalobní námitce sporující splnění podmínky veřejného zájmu na účelu vyvlastnění, jelikož územním rozhodnutím ze dne 30. 7. 2020 byla umístěna stavba silničního okruhu zahrnující jak objekty pozemních komunikací, tak mnohé další, mj. elektro a sdělovací objekty včetně objektu SO 462 na pozemku žalobce, kterého se týkalo vyvlastňovací řízení. Důvodnými krajský soud neshledal ani námitky týkající se nezbytného rozsahu vyvlastnění s ohledem na ochranná pásma a možnost dohody vyvlastnítele s vyvlastňovaným. Otázka náhrady za vyvlastnění dle krajského soudu nespadá do přezkumné činnosti ve správním soudnictví a námitka, že mezi vyvlastňovanými jsou v napadeném rozhodnutí i osoby, které podepsaly dohodu s vyvlastnítelem, nepřipustně směřuje k ochraně práv třetích osob. Krajský soud uzavřel, že ve věci byl zjevně dán expropriační (vyvlastňovací) titul.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl výše označený rozsudek krajského soudu v rozsahu výroku II. kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), na základě kterého požadoval zrušit napadený rozsudek i rozhodnutí žalovaného.

[4] Stěžovatel se ohradil proti tvrzení krajského soudu, že o objektu SO 462 bylo rozhodnuto územním rozhodnutím ze dne 30. 7. 2020 spolu s mnoha dalšími objekty. Dle stěžovatele nelze z územního rozhodnutí dovodit, že objektem SO 462 bude dotčen jeho pozemek. Namítl, že postojem správních orgánů a soudu dochází k porušení jeho práva v čl. 11 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“).

[5] Stěžovatel trval na tom, že není dán veřejný zájem na vyvlastnění, protože popsáného účelu vyvlastnění (realizace stavby silničního okruhu) lze zjevně dosáhnout i bez realizace objektu SO 462. Krajský soud bez přezkumu převzal tvrzení žalovaného, že přeložka je předpokladem pro výstavbu a následný provoz veřejně prospěšné stavby dopravní infrastruktury, s čímž stěžovatel nesouhlasí. Správní orgány a soudy jen kryjí zájmy soukromých společností. Stěžovatel namítl, že krajský soud připustil omezení vlastnických práv, i když se v řízení o vyvlastnění vyskytly pochybnosti o naplnění deklarovaného účelu vyvlastnění ve smyslu rozsudku NSS ze dne 17. 6. 2021, č. j. 7 As 70/2021-29, které nebyly přesvědčivě vyvráceny.

[6] Žalovaný ve svém vyjádření navrhl kasační stížnost zamítnout. Z územního rozhodnutí jednoznačně vyplývá, že pozemek ve vlastnictví stěžovatele je dotčený realizací veřejně prospěšné stavby silničního okruhu a že stavební objekt SO 462 tvoří součást uvedené stavby. Pokud stěžovatel nesouhlasí se zásahem stavby do jeho pozemku, měl tyto námitky uplatnit v územním řízení. Podklady pro vyvlastnění jednoznačně identifikovaly dotčený pozemek a rozsah zásahu do vlastnického práva. Ve vztahu ke druhé kasační námitce žalovaný setrval na závěru, že veřejný zájem byl dostatečně prokázán. Poukázal na

pokračování

vymezení stavby v zásadách územního rozvoje hl. m. Prahy i Středočeského kraje, skutečnost, že stavba silničního okruhu je veřejně prospěšnou stavbou a že *zajišťování veřejné komunikační sítě, poskytování veřejně dostupné služby elektronických komunikací, zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a zajišťování sítí elektronických komunikací pro účely bezpečnosti státu se uskutečňují ve veřejném zájmu* [§ 7 odst. 2 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“)]. Stěžovatelova argumentace, že stavbu silničního okruhu lze realizovat i bez přeložky komunikační sítě, je jen subjektivním názorem a skutečnost, že komunikační síť provozuje soukromý subjekt, veřejný zájem na její realizaci nijak nezpochybňuje.

[7] Osoba zúčastněná na řízení se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[8] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, z důvodů, které zákon připouští, a stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 102 a násl. s. ř. s.). Poté přistoupil k přezkumu rozsudku krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů. Ověřil také, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[9] Kasační stížnost není důvodná.

[10] Podle čl. 11 odst. 4 Listiny *[v]yvlastnění nebo nucené omezení vlastnického práva je možné ve veřejném zájmu, a to na základě zákona a za náhradu.*

[11] Podle § 3 odst. 1 zákona o vyvlastnění *[v]yvlastnění je přípustné jen pro účel vyvlastnění stanovený zvláštním zákonem a jen jestliže veřejný zájem na dosažení tohoto účelu převažuje nad zachováním dosavadních práv vyvlastňovaného. Vyvlastnění není přípustné, je-li možno práva k pozemku nebo stavbě potřebná pro uskutečnění účelu vyvlastnění získat dohodou nebo jiným způsobem.*

[12] Podle § 7 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích *[z]ajišťování veřejné komunikační sítě, poskytování veřejně dostupné služby elektronických komunikací, zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací podle zákona o opatřeních ke snížení nákladů na budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a zajišťování sítí elektronických komunikací pro účely bezpečnosti státu se uskutečňují ve veřejném zájmu.*

[13] Podle § 104 odst. 4 věty první zákona o elektronických komunikacích *[n]edojde-li s vlastníkem dotčené nemovité věci k uzavření písemné smlouvy o smlouvě budoucí o zřízení služebnosti nebo smlouvy o zřízení služebnosti podle odstavce 3 nebo prokáže-li podnikatel zajišťující veřejnou komunikační síť, že vlastník dotčené nemovité věci není znám nebo není určen anebo proto, že je prokazatelně nedosažitelný nebo nečinný nebo je-li vlastnictví nemovité věci sporné, či vlastník v dispozici s ní omezen, rozhodne o návrhu podnikatele zajišťujícího veřejnou komunikační síť na zřízení služebnosti vyvlastňovací úřad podle zvláštního právního předpisu nejpozději do 6 měsíců.*

[14] Předně Nejvyšší správní soud souhlasí se žalovaným i krajským soudem, že z územního rozhodnutí, kterým byla umístěna stavba „*Silniční okruh kolem Prahy, stavba 511 Běchovice – dálnice D1*“, jednoznačně vyplývá, že její součástí je objekt SO 462, tedy přeložka místního kabelu, a touto stavbou (silničního okruhu zahrnujícího mj. i přeložku kabelu) je dotčen mj. pozemek ve spoluvlastnictví stěžovatele. Konkrétně je v územním rozhodnutí (založeném na č. l. 4 správního spisu) uvedeno, že se umísťuje stavba nazvaná „*Silniční okruh kolem Prahy, stavba 511 Běchovice – dálnice D1*“, mj. na pozemku parc. č. X – OP, tj. orná půda, v katastrálním území X (str. 1 a 3 rozhodnutí); že stavba obsahuje mj. „*elektro a sdělovací objekty*“ (str. 4 rozhodnutí) a že jedním z nich je SO 462 přeložka místního kabelu (CETIN) (str. 17 rozhodnutí). Kasační námitce, že z územního rozhodnutí nelze dovodit dotčení pozemku stěžovatele, proto Nejvyšší správní soud nepřisvědčil.

[15] Důvodná není ani kasační námitka sporující splnění podmínky veřejného zájmu na vyvlastnění, v rámci které stěžovatel zpochybňuje nutnost realizace přeložky místního kabelu v rámci stavby silničního okruhu a odkazuje na rozsudek č. j. 7 As 70/2021-29. Zprv, krajský soud v napadeném rozsudku nepřevzal tvrzení žalovaného, že přeložka je nutným předpokladem stavby silničního okruhu, jak krajskému soudu vytýká stěžovatel. Krajský soud ve své argumentaci tento závěr vůbec nepoužil. Zadruhé, pro posouzení věci není relevantní, zda je přeložka místního kabelu fakticky nutná pro realizaci stavby silničního okruhu, které je dle výše popsaného územního rozhodnutí součástí. Rozhodné je, zda byly naplněny podmínky pro vyvlastnění, zejména podmínka veřejného zájmu, kterou vyžaduje již čl. 11 odst. 4 Listiny, následně § 3 odst. 1 zákona o vyvlastnění.

[16] Žalovaný se v napadeném rozhodnutí podmínkou veřejného zájmu na vyvlastnění pečlivě a přesvědčivě zabýval. Uvedl, že účelem vyvlastnění je umístění, zřízení a provozování stavebního objektu „*SO 462 – Přeložka místního kabelu (CETIN)*“ v rámci realizace stavby „*Silniční okruh kolem Prahy, stavba 511 Běchovice – dálnice D1*“. Takový účel vyvlastnění stanoví § 104 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích a podle § 7 odst. 2 stejného zákona se zajišťování veřejné komunikační sítě, poskytování veřejně dostupné služby elektronických komunikací, zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a zajišťování sítí elektronických komunikací pro účely bezpečnosti státu uskutečňují ve veřejném zájmu. Kasační soud se s takovým posouzením ztotožňuje a nemá mu, s ohledem na obecné námitky stěžovatele, co vytknout.

[17] Co se týče stěžovatelem odkazovaného rozsudku č. j. 7 As 70/2021-29, Nejvyšší správní soud uvádí, že se v podstatě totožnou argumentací téhož stěžovatele zabýval v nedávném rozsudku ze dne 11. 2. 2026, č. j. 2 As 292/2025-32. Tento rozsudek se týkal obdobné věci, a sice vyvlastnění v podobě zřízení věcného břemene na pozemku stěžovatele ohledně přeložky zařízení distribuční soustavy v rámci stejného stavebního záměru silničního okruhu, jako je dotčen v nyní projednávané věci. Kasační soud neshledal důvod se od dříve vyslovených závěrů odchýlit.

[18] Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku druhého senátu připomněl, že v rámci vyvlastňovacího řízení zásadně není prostor posuzovat, zda existují alternativní varianty řešení stavebního záměru, ledaže je požadavek vlastníka pozemků na alternativní vedení trasy (umístění stavby) dostatečně konkrétně zdůvodněn, resp. existence dalších možných alternativ plyne z předložené projektové dokumentace; námitky vyvlastňovaného v takovém případě musí být dostatečně konkrétní a kvalifikované (srov. odst. [21] rozsudku

pokračování

č. j. 2 As 292/2025-32 a tam citovanou četnou judikaturu NSS). O takovou situaci šlo ve stěžovatelem odkazovaném rozsudku č. j. 7 As 70/2021-29, kdy tamní žalobkyně (vyvlastňovaná) již v řízení o vyvlastnění zpochybňovala naplnění účelu vyvlastnění a namítala, že veřejný zájem na vyvlastnění nepřevažuje nad zachováním jejího vlastnického práva, přičemž poukazovala na konkrétní alternativu vedení plynovodu např. pod obecní komunikací; Nejvyšší správní soud se ve věci ztotožnil s krajským soudem, že tamní žalovaný námitky žalobkyně dostatečně nevypořádal. Nynější stěžovatel ovšem ani v případě řešeném druhým senátem, ani nyní žádnou konkrétní alternativu pro umístění kabelu komunikační sítě provozované osobou zúčastněnou na řízení nepřináší. Pouze obecně tvrdí, že přeložka na pozemku v jeho spoluvlastnictví není nutná pro stavbu okruhu, což nelze považovat za konkrétní ani kvalifikovanou argumentaci zpochybňující naplnění účelu vyvlastnění vlastnického práva stěžovatele, na jehož dosažení je dán veřejný zájem, jak bylo konstatováno výše.

IV. Závěr a náklady řízení

[19] Nejvyšší správní soud kasačním námitkám nepřisvědčil a neshledal ani vadu, ke které by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Kasační stížnost proto zamítl podle § 110 odst. 1, věty poslední, s. ř. s.

[20] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel, který neměl ve věci úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení, a žalovanému nevznikly náklady nad rámec úřední činnosti.

[21] Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Osoba zúčastněná na řízení by měla vůči neúspěšnému stěžovateli právo na náhradu nákladů řízení, žádné jí však nevznikly. Kasační soud zároveň osobě zúčastněné na řízení neukládal žádné povinnosti, v souvislosti s jejichž plněním by jí vznikly nějaké náklady, a přiznání náhrady jiných nákladů řízení z důvodů zvláštního zřetele osoba zúčastněná na řízení nenavrhla.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. dubna 2026

JUDr. Radan Malík
předseda senátu